

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

Τα τριτόκλιτα επίθετα διαιρούνται κατά το χαρακτήρα τους, όπως και τα ουσιαστικά, σε φωνηεντόληκτα και συμφωνόληκτα.

Σε όλα τα τριτόκλιτα τρικατάληκτα επίθετα το θηλυκό γένος:

- Λήγει σε -α βραχύχρονο: π.χ. ό βαθύς, ή βαθεία, ό πᾶς, ή πᾶσα, ό ἐκών, ή ἐκούσα, ό μέλας, ή μέλαινα
- Στη γενική του πληθυντικού τονίζεται πάντοτε στη λήγουσα: π.χ. τῶν βαθειῶν, τῶν πασῶν, τῶν ἐκουσῶν, τῶν μελαινῶν

Α. ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΗΚΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ

Τα φωνηεντόληκτα επίθετα της γ' κλίσης διακρίνονται σε τρικατάληκτα και δικατάληκτα.

α) Τρικατάληκτα σε -υς, -εια, -υ

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον.	ό βαθύς	ή βαθεία	τό βαθύ
Γεν.	του βαθέος	της βαθείας	του βαθέος
Δοτ.	τῶ βαθει	τῆ βαθεία	τῶ βαθει
Αιτ.	τόν βαθύν	τήν βαθείαν	τό βαθύ
Κλητ.	(ῶ) βαθύ	(ῶ) βαθεία	(ῶ) βαθύ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον.	οί βαθείς	αί βαθείαι	τά βαθεία
Γεν.	τῶν βαθέων	τῶν βαθειῶν	τῶν βαθέων
Δοτ.	τοῖς βαθέσι	ταῖς βαθείαις	τοῖς βαθέσι
Αιτ.	τούς βαθείς	τάς βαθείας	τά βαθεία
Κλητ.	(ῶ) βαθείς	(ῶ) βαθείαι	(ῶ) βαθεία

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον.	ό θήλυς	ή θήλεια	τό θήλυ
Γεν.	του θήλεος	της θηλείας	του θήλεος
Δοτ.	τῶ θήλει	τῆ θηλεία	τῶ θήλει
Αιτ.	τόν θήλυν	τήν θήλειαν	τό θήλυ
Κλητ.	(ῶ) θήλυ	(ῶ) θήλεια	(ῶ) θήλυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον.	οί θήλεις	αί θήλειαι	τά θήλεα
Γεν.	τῶν θηλέων	τῶν θηλειῶν	τῶν θηλέων
Δοτ.	τοῖς θήλεσι	ταῖς θηλείαις	τοῖς θήλεσι
Αιτ.	τούς θήλεις	τάς θηλείας	τά θήλεα
Κλητ.	(ῶ) θήλεις	(ῶ) θήλειαι	(ῶ) θήλεα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Τα τριτόκλιτα επίθετα σε -υς, -εια, -υ:

1. Στο αρσενικό και στο ουδέτερο είναι:

γενικώς οξύτονα: βαθύς, βαρύς, βραδύς, γλυκός, δασύς, εύθυσ, εύρυς, ήδυσ, θρασύς, όξύς, παχύς, ταχύς, τραχύς, κ.ά.,

βαρύτονα είναι μόνο το θήλυς, θήλεια, θήλυ και το ήμισυς, ήμισεια, ήμισυ (του ήμισεος, της ήμισείας, του ήμισεος).

2. Παρουσιάζονται με δυο θέματα:

το ένα σε -υ, από το οποίο σχηματίζονται η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική του ενικού του αρσενικού και του ουδετέρου, και το άλλο σε -ε, από το οποίο σχηματίζονται όλες οι άλλες πτώσεις και των τριών γενών.

3. Συναιρούν το χαρακτήρα -ε- με το ακόλουθο -ε- ή -ι- σε -ει-,
(Το επίθετο ήμισυς συναιρεί πολλές φορές και το -ε- με το -α στο τέλος του ουδετέρου και σχηματίζει και δεύτερο τύπο σε -η: τὰ ήμισεα και τὰ ήμιση.)

4. Την κλητική του ενικού του αρσενικού τη σχηματίζουν χωρίς κατάληξη -ς

π.χ. (ῶ) βαθύ, (ῶ) ταχύ, (ῶ) θήλυ, (ῶ) ήμισυ.

5. Την αιτιατική του πληθυντικού τη σχηματίζουν όμοια με την ονομαστική

π.χ. τούς βαθεῖς, τούς ταχεῖς.

β) Δικατάληκτα σε -υς, -υ

Κατά την γ' κλίση κλίνονται και μερικά σύνθετα δικατάληκτα επίθετα με β' συνθετικό ουσιαστικό φωνηεντόληκτο σε -υς, που λήγουν στην ονομαστική το αρσενικό και το θηλυκό σε -υς και το ουδέτερο σε -υ και σχηματίζουν τη γενική σε -υος ή -εος.

Παραδείγματα

Δικατάληκτα σε -υς, -υ, (γεν. -υος)

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ό, ή εὐβοτρυς τοῦ, τῆς εὐβότρυος τῶ, τῆ εὐβότρυϊ τόν, τήν εὐβοτρυν (ῶ) εὐβοτρυ	τὸ εὐβοτρυ τοῦ εὐβότρυος τῶ εὐβότρυϊ τὸ εὐβοτρυ (ῶ) εὐβοτρυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αἱ εὐβότρυ-ες τῶν εὐβοτρυ-ων τοῖς, ταῖς εὐβότρυ-σι τούς, τὰς εὐβότρυ-ς (ῶ) εὐβότρυ-ες	τὰ εὐβότρυ-α τῶν εὐβοτρυ-ων τοῖς εὐβότρυ-σι τὰ εὐβότρυ-α (ῶ) εὐβότρυ-α

Δικατάληκτα σε -υς, -υ, (γεν. -εος)

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ό, ή δίπηχυς τοῦ, τῆς διπήχεος τῶ, τῆ διπήχει τόν, τήν δίπηχυν (ῶ) δίπηχυ	τὸ δίπηχυ τοῦ διπήχεος τῶ διπήχει τὸ δίπηχυ (ῶ) δίπηχυ

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ον.	οί, αί διπήχεις	τὰ διπήχεια και διπήχη
Γεν.	τῶν διπηχέων	τῶν διπηχέων
Δοτ.	τοῖς, ταῖς διπήχεσι	τοῖς διπήχεσι
Αιτ.	τούς, τὰς διπήχεις	τὰ διπήχεια και διπήχη
Κλητ.	(ᾶ) διπήχεις	(ᾶ) διπήχεια και διπήχη

- Κατά το εὐβοτρυς (= αὐτός που ἔχει αφθονα σταφύλια) κλίνονται: πολύιχθυσ, φίλιχθυσ, λεύκοφρυς, σύνοφρυς, ἄδακρυς, πολύδακρυς, φιλόδακρυς κ.α.
- Κατά το δίπηχυς κλίνονται: τρίπηχυς, τετράπηχυς κτλ, διπέλεκυς, τριπέλεκυς κτλ.

Β. ΣΥΜΦΩΝΟΛΗΚΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ

Τα συμφωνόληκτα επίθετα της γ' κλίσης διακρίνονται ανάλογα με τον χαρακτήρα του θέματος σε **αφωνόληκτα**, **ενρινόληκτα**, **υγρόληκτα** και **σιγμόληκτα**.

Ι. Αφωνόληκτα επίθετα

α) Τρικατάληκτα

- Τρικατάληκτα σε -ας, -ασα, -αν

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ον.	ὁ πᾶς	ἡ πᾶσα	τὸ πᾶν
Γεν.	τοῦ παντός	τῆς πάσης	τοῦ παντός
Δοτ.	τῷ παντί	τῇ πάσῃ	τῷ παντί
Αιτ.	τὸν πάντα	τὴν πᾶσαν	τὸ πᾶν
Κλητ.	(ᾶ) πᾶς	(ᾶ) πᾶσα	(ᾶ) πᾶν

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ον.	οἱ πάντες	αἱ πᾶσαι	τὰ πάντα
Γεν.	τῶν πάντων	τῶν πασῶν	τῶν πάντων
Δοτ.	τοῖς πᾶσι	ταῖς πάσαις	τοῖς πᾶσι
Αιτ.	τούς πάντας	τὰς πάσας	τὰ πάντα
Κλητ.	(ᾶ) πάντες	(ᾶ) πᾶσαι	(ᾶ) πάντα

Ὁμοια με το επίθετο πᾶς, πᾶσα, πᾶν κλίνονται και τα : ἄπας, ἄπασα, ἄπαν – σύμπας, σύμπασα, σύμπαν.

- Τρικατάληκτα σε -εις, -εσσα, -εν

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ον.	ὁ χαρίεις	ἡ χαρίεσσα	τὸ χαρίεν
Γεν.	τοῦ χαριέντος	τῆς χαριέσης	τοῦ χαριέντος
Δοτ.	τῷ χαρίεντι	τῇ χαριέσει	τῷ χαρίεντι
Αιτ.	τὸν χαριέντα	τὴν χαριέσσαν	τὸ χαρίεν
Κλητ.	(ᾶ) χαρίεν	(ᾶ) χαρίεσσα	(ᾶ) χαρίεν

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ον.	οἱ χαριέντες	αἱ χαριέσαι	τὰ χαριέντα
Γεν.	τῶν χαριέντων	τῶν χαριεσσῶν	τῶν χαριέντων
Δοτ.	τοῖς χαρίεσι	ταῖς χαριέσαις	τοῖς χαρίεσι
Αιτ.	τούς χαριέντας	τὰς χαριέσσας	τὰ χαριέντα
Κλητ.	(ᾶ) χαριέντες	(ᾶ) χαριέσαι	(ᾶ) χαριέντα

- Κατά το χαρίεις, -εσσα, -εν (= γεμάτος χάρη, χαριτωμένος) κλίνονται επίθετα που σημαίνουν πλησμονή: ἄστερόεις, ἠνεμόεις, ἀνεμόεις (= αὐτός που ἔχει πολύ ἄνεμο ἢ γρήγορος ὅπως ο ἄνεμος), ἰχθυόεις, ὑλήεις (= γεμάτος δράση), φωνήεις (= αὐτός που ἔχει φωνή).

- Τρικατάληκτα σε -ων, -ουσα, -ον

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον.	ὁ ἄκων	ἡ ἄκουσα	τὸ ἄκον
Γεν.	τοῦ ἄκοντος	τῆς ἀκούσης	τοῦ ἄκοντος
Δοτ.	τῷ ἄκοντι	τῇ ἀκούσῃ	τῷ ἄκοντι
Αιτ.	τόν ἄκοντα	τήν ἄκουσαν	τὸ ἄκον
Κλητ.	(ὦ) ἄκων	(ὦ) ἄκουσα	(ὦ) ἄκον
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον.	οἱ ἄκοντες	αἱ ἄκουσαι	τὰ ἄκοντα
Γεν.	τῶν ἀκόντων	τῶν ἀκουσῶν	τῶν ἀκόντων
Δοτ.	τοῖς ἄκουσι	ταῖς ἀκούσαις	τοῖς ἄκουσι
Αιτ.	τούς ἄκοντας	τάς ἀκούσας	τὰ ἄκοντα
Κλητ.	(ὦ) ἄκοντες	(ὦ) ἄκουσαι	(ὦ) ἄκοντα

- Κατά το ἄκων (= μη θέλοντας, ακούσιος) κλίνεται και το ἐκῶν, ἐκοῦσα, ἐκὼν (= θέλοντας, εκούσιος) γεν. ἐκόντος, ἐκούσης, ἐκόντ-ος κτλ.

β) Δικατάληκτα επίθετα

Μερικά αφωνόληκτα επίθετα της γ' κλίσης είναι τριγενή και δικατάληκτα. Αυτά είναι σύνθετα με β' συνθετικό ουσιαστικό τριτόκλιτο αφωνόληκτο (χάρις, ἐλπίς, πούς, ὄδους, κ.α) και κλίνονται ὅπως το β' συνθετικό τους.

ὁ, ἡ εὐχαρις, τὸ εὐχαρι

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον.	ὁ, ἡ εὐχαρις	τὸ εὐχαρι
Γεν.	τοῦ, τῆς εὐχάριτος	τοῦ εὐχάριτος
Δοτ.	τῷ, τῇ εὐχάριτι	τῷ εὐχάριτι
Αιτ.	τόν, τήν εὐχαριν	τὸ εὐχαρι
Κλητ.	(ὦ) εὐχαρις	(ὦ) εὐχαρι
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον.	οἱ, αἱ εὐχάριτες	τὰ εὐχάριτα
Γεν.	τῶν εὐχαρίτων	τῶν εὐχαρίτων
Δοτ.	τοῖς, ταῖς εὐχάρισι	τοῖς εὐχάρισι
Αιτ.	τούς, τάς εὐχάριτας	τὰ εὐχάριτα
Κλητ.	(ὦ) εὐχάριτες	(ὦ) εὐχάριτα

ὁ, ἡ εὐελπις, τὸ εὐελπι

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον.	ὁ, ἡ εὐελπις	τὸ εὐελπι
Γεν.	τοῦ, τῆς εὐέλπιδος	τοῦ εὐέλπιδος
Δοτ.	τῷ, τῇ εὐέλπιδι	τῷ εὐέλπιδι
Αιτ.	τόν, τήν εὐελπιν	τὸ εὐελπι
Κλητ.	(ὦ) εὐελπις	(ὦ) εὐελπι
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον.	οἱ, αἱ εὐέλπιδες	τὰ εὐέλπιδα
Γεν.	τῶν εὐελπίδων	τῶν εὐελπίδων

Δοτ. Αιτ. Κλητ.	τοις, ταις εὐέλπισι τούς, τὰς εὐέλπιδας (ῶ) εὐέλπιδες	τοις εὐέλπισι τὰ εὐέλπιδα (ῶ) εὐέλπιδα
--	---	--

ὁ, ἡ δίπους, τὸ δίπουν

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ δίπους τοῦ, τῆς δίποδος τῶ, τῇ δίποδι τόν, τὴν δίποδα (δίπουν) (ῶ) δίπους	τὸ δίπουν τοῦ δίποδος τῶ δίποδι τὸ δίπουν (ῶ) δίπου
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αἱ δίποδες τῶν διπόδων τοις, ταις δίποσι τούς, τὰς δίποδας (ῶ) δίποδες	τὰ δίποδα τῶν διπόδων τοις δίποσι τὰ δίποδα (ῶ) δίποδα

ὁ, ἡ μονόδου, τὸ μονόδουν

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ μονόδου τοῦ, τῆς μονόδοντος τῶ, τῇ μονόδοντι τόν, τὴν μονόδοντα (ῶ) μονόδου	τὸ μονόδουν τοῦ μονόδοντος τῶ μονόδοντι τὸ μονόδουν (ῶ) μονόδουν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αἱ μονόδοντες τῶν μονοδόντων τοις, ταις μονόδουσι τούς, τὰς μονόδοντας (ῶ) μονόδοντες	τὰ μονόδοντα τῶν μονοδόντων τοις μονόδουσι τὰ μονόδοντα (ῶ) μονόδοντα

- Ὅμοια κλίνονται και τα: ἄχαρις, ἄπελις, φέρελις, ἄπους, μονόπους, τρίπους, κτλ.

γ) Μονοκατάληκτα (με δυο γένη)

Μερικά αφωνόληκτα επίθετα της γ' κλίσης, απλά ή σύνθετα, είναι διγενή και μονοκατάληκτα. Αυτά κλίνονται όπως τα αντίστοιχα ουσιαστικά της γ' κλίσης:

ὁ, ἡ βλάξ ὁ, ἡ κόλαξ ὁ, ἡ ἄρπαξ ὁ, ἡ γαμψῶνυξ ὁ, ἡ λογὰς ὁ, ἡ μιγάς ὁ, ἡ φυγάς ὁ, ἡ ἄπαις ὁ, ἡ πένης ὁ, ἡ ἡμιθνής ὁ, ἡ ἀγνώς ὁ, ἡ φιλόγελως	τοῦ, τῆς βλακός κτλ. τοῦ, τῆς κόλακος κτλ. τοῦ, τῆς ἄρπαγος κτλ. τοῦ, τῆς γαμψώνυχος κτλ. τοῦ, τῆς λογάδος κτλ. τοῦ, τῆς μιγάδος κτλ. τοῦ, τῆς φυγάδος κτλ. τοῦ, τῆς ἄπαιδος κτλ. τοῦ, τῆς πένητος κτλ. τοῦ, τῆς ἡμιθνήτος κτλ. τοῦ, τῆς ἀγνώτος κτλ. (= ἀγνωστος ἢ αὐτός που αγνοεῖ), τοῦ, τῆς φιλογέλωτος κτλ. (αλλά και κατά την αττική β' κλίση: ὁ, ἡ φιλόγελως, γεν. φιλόγελω, δοτ. φιλόγελω κτλ.)
--	---

II. Ενρινόληκτα - Υγρόληκτα επίθετα

α) Ενρινόληκτα Τρικατάληκτα

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ μέλας τοῦ μέλανος τῶ μέλανι τὸν μέλανα (ᾠ) μέλαν	ἡ μέλαινα τῆς μελαίνης τῇ μελαίνῃ τὴν μέλαιναν (ᾠ) μέλαινα	τὸ μέλαν τοῦ μέλανος τῶ μέλανι τὸ μέλαν (ᾠ) μέλαν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ			
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οἱ μέλανες τῶν μελάνων τοῖς μέλασι τούς μέλανας (ᾠ) μέλανες	αἱ μέλαιναι τῶν μελαινῶν ταῖς μελαίνας τὰς μελαίνας (ᾠ) μέλαιναι	τὰ μέλανα τῶν μελάνων τοῖς μέλασι τὰ μέλανα (ᾠ) μέλανα

Ὅμοια κλίνεται και το επίθετό τάλας, ἡ τάλαινα, το τάλαν (γεν. τοῦ τάλαν -ος, τῆς ταλαίνης, τοῦ τάλαν-ος κτλ.).

β) Ενρινόληκτα δικατάληκτα

- σε -ων, -ον, (γεν. -ονος)

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ εὐδαίμων τοῦ, τῆς εὐδαίμονος τῶ, τῇ εὐδαίμονι τόν, τὴν εὐδαίμονα (ᾠ) εὐδαίμον	τὸ εὐδαίμον τοῦ εὐδαίμονος τῶ εὐδαίμονι τὸ εὐδαίμον (ᾠ) εὐδαίμον
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οἱ, αἱ εὐδαίμονες τῶν εὐδαιμόνων τοῖς, ταῖς εὐδαίμοσι τούς, τὰς εὐδαίμονας (ᾠ) εὐδαίμονες	τὰ εὐδαίμονα τῶν εὐδαιμόνων τοῖς εὐδαίμοσι τὰ εὐδαίμονα (ᾠ) εὐδαίμονα

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ σῶφρων τοῦ, τῆς σῶφρονος τῶ, τῇ σῶφροني τόν, τὴν σῶφρονα (ᾠ) σῶφρον	τὸ σῶφρον τοῦ σῶφρονος τῶ σῶφροني τὸ σῶφρον (ᾠ) σῶφρον
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οἱ, αἱ σῶφρονες τῶν σωφρόνων τοῖς, ταῖς σῶφροσι τούς, τὰς σῶφρονας (ᾠ) σῶφρονες	τὰ σῶφρονα τῶν σωφρόνων τοῖς σῶφροσι τὰ σῶφρονα (ᾠ) σῶφρονα

Ὅμοια κλίνονται τα επίθετα:

ὁ, ἡ κακοδαίμων ὁ, ἡ ἀγνώμων ὁ, ἡ εὐσχήμων ὁ, ἡ μεγαλοπράγμων	τὸ κακόδαμον τὸ ἄγνωμον τὸ εὐσχημον τὸ μεγαλόπραγμον
--	---

ό, ή έλεήμων ό, ή μνήμων ό, ή άφρον ό, ή μεγαλόφρων	τὸ έλεήμον τὸ μνήμον τὸ άφρον τὸ μεγαλόφρον κ.α.
--	---

- σε -ην, -εν, (γεν.-ενος)

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ό, ή άρρην του, της άρρενος τῶ, τῆ άρρενι τόν, τήν άρρενα (ῶ) άρρεν	τὸ άρρεν τοῦ άρρενος τῶ άρρενι τὸ άρρεν (ῶ) άρρεν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αί άρρενες τῶν άρρένων τοῖς, ταῖς άρρεσι τούς, τὰς άρρενας (ῶ) άρρενες	τὰ άρρενα τῶν άρρένων τοῖς άρρεσι τὰ άρρενα (ῶ) άρρενα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

- Τα σύνθετα σε -ων, -ον, (γεν. -ονος) στη κλητική του ενικού του αρσενικού και του θηλυκού και στην ονομαστική, αιτιατική και κλητική του ενικού του ουδετέρου ανεβάζουν το τόνο, όχι όμως πιο πάνω από την τελευταία συλλαβή του α' συνθετικού:

 π.χ. ό, ή εὔδαιμων, (ῶ) εὔδαιμον - τὸ εὔδαιμον,
 ό, ή εὔγνωμων, (ῶ) εὔγνωμον - τὸ εὔγνωμον,
 ό, ή μεγαλοπράγμων, (ῶ) μεγαλόπραγμον - τὸ μεγαλόπραγμον.
 αλλά: μεγαλόφρων, (ῶ) μεγαλόφρον - τὸ μεγαλόφρον.
- Τα δικατάληκτα ενρινόληκτα επίθετα της γ' κλίσης έχουν τη κλητική του ενικού όμοια με το αρχικό θέμα: (ῶ) έλεήμον, (ῶ) άρρεν.

γ) Υγρόληκτα Δικατάληκτα

- σε -ωρ, -ορ (γεν. -ορος):

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ό, ή άπάτωρ του, της άπάτορος τῶ, τῆ άπάτορι τόν, τήν άπάτορα (ῶ) άπάτωρ	τὸ άπάτωρ τοῦ άπάτορος τῶ άπάτορι τὸ άπάτωρ (ῶ) άπάτωρ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αί άπάτορες τῶν άπατόρων τοῖς, ταῖς άπάτορσι τούς, τὰς άπάτορας (ῶ) άπάτορες	τὰ άπάτορα τῶν άπατόρων τοῖς άπάτορσι τὰ άπάτορα (ῶ) άπάτορα

Όμοια κλίνεται το επίθετο: ό, ή άμήτωρ, τὸ άμήτωρ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:

Τα δικατάληκτα υγρόληκτα επίθετα της γ' κλίσης έχουν τη κλητική του ενικού όμοια με το αρχικό θέμα: (ῶ) ἀπάτορ.

δ) Ενρινόληκτα και υγρόληκτα μονοκατάληκτα

Μερικά ενρινόληκτα και υγρόληκτα επίθετα της γ' κλίσης είναι μονοκατάληκτα με δύο γένη. Αυτά είναι απλά ή σύνθετα με β' συνθετικό τριτόκλιτο ενρινόληκτο ή υγρόληκτο και κλίνονται όπως τα αντίστοιχα ουσιαστικά της γ' κλίσης.

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ μάκαρ τοῦ, τῆς μάκαρος τῶ, τῆ μάκαρι τόν, τήν μάκαρα (ῶ) μάκαρ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οἱ, αἱ μάκαρες τῶν μακάρων τοῖς, ταῖς μάκαρσι τούς, τὰς μάκαρας (ῶ) μάκαρες

Όμοια κλίνονται: ὁ, ἡ ἄχειρ, γεν. ἄχειρος, δοτ. ἄχειρι, αιτ. ἄχειρα κτλ,
ὁ, ἡ μακρόχειρ, γεν. μακρόχειρος, δοτ. μακρόχειρι, αιτ. μακρόχειρα κτλ,
ὁ, ἡ ὑψαύχηρ, γεν. ὑψαύχενος, δοτ. ὑψαύχενι, αιτ. ὑψαύχένα κτλ.

III. Σιγμόληκτα δικατάληκτα

Τα σιγμόληκτα δικατάληκτα επίθετα λήγουν στην ονομαστική του ενικού στο αρσενικό και το θηλυκό γένος σε -ης και στο ουδέτερο γένος σε -ες και διακρίνονται σε οξύτονα και βαρύτονα.

α) Οξύτονα σιγμόληκτα δικατάληκτα σε -ης, -ης, -ες

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ ἀληθής τοῦ, τῆς ἀληθοῦς τῶ, τῆ ἀληθεῖ τόν, τήν ἀληθῆ (ῶ) ἀληθές	τὸ ἀληθές τοῦ ἀληθοῦς τῶ ἀληθεῖ τὸ ἀληθές (ῶ) ἀληθές
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οἱ, αἱ ἀληθεῖς τῶν ἀληθῶν τοῖς, ταῖς ἀληθέσι τούς, τὰς ἀληθεῖς (ῶ) ἀληθεῖς	τὰ ἀληθῆ τῶν ἀληθῶν τοῖς ἀληθέσι τὰ ἀληθῆ (ῶ) ἀληθῆ

- Κατά τοἰ ἀληθής κλίνονται πολλά οξύτονα: ἀγενής, ἀκριβής, ἀσεβής, ἀσθενής, ἀμελής, ἀτυχής, δυστυχής, ἐπιμελής, εὐγενής, εὐσεβής, εὐτυχής, σαφής, ψευδής, κ.ά.

β) Βαρύτονα σιγμόληκτα δικατάληκτα σε -ης, -ης, -ες

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ.	ὁ, ἡ πλήρης τοῦ, τῆς πλήρους τῶ, τῆ πλήρει	τὸ πλήρες τοῦ πλήρους τῶ πλήρει

Αιτ. Κλητ.	τόν, τήν πλήρη (ῶ) πλήρες	τὸ πλήρες (ῶ) πλήρες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αἱ πλήρεις τῶν πλήρων τοῖς, ταῖς πλήρεσι τούς, τὰς πλήρεις (ῶ) πλήρεις	τὰ πλήρη τῶν πλήρων τοῖς πλήρεσι τὰ πλήρη (ῶ) πλήρη

- Κατά το πλήρης κλίνονται επίθετα:
 - i. σε **-ήρης**: ὁ, ἡ μονήρης, τὸ μονήρες, ὁ, ἡ ξιφήρης, τὸ ξιφήρες,
 - ii. σε **-ώδης**: ὁ, ἡ δυσώδης, τὸ δυσῶδες, ὁ, ἡ εὐώδης, τὸ εὐῶδες,
 - iii. σε **-ώλης**: ὁ, ἡ ἐξώλης, τὸ ἐξῶλες (= εντελώς, χαμένο),
ὁ, ἡ προώλης, τὸ προῶλες (= ἀπὸ πρὶν χαμένο, ἀξιο νὰ χαθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα του),
ὁ, ἡ πανώλης, τὸ πανῶλες (= εντελώς χαμένο και με ενεργητική σημασία: αὐτὸ που καταστρέφει τὰ πάντα)
κ.α.

ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	ὁ, ἡ συνήθης τοῦ, τῆς συνήθους τῷ, τῇ συνήθει τόν, τήν συνήθη (ῶ) σύνηθες	τὸ σύνηθες τοῦ συνήθους τῷ συνήθει τὸ σύνηθες (ῶ) σύνηθες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ον. Γεν. Δοτ. Αιτ. Κλητ.	οί, αἱ συνήθεις τῶν συνήθων τοῖς, ταῖς συνήθεσι τούς, τὰς συνήθεις (ῶ) συνήθεις	τὰ συνήθη τῶν συνήθων τοῖς συνήθεσι τὰ συνήθη (ῶ) συνήθη

- Κατά το συνήθης κλίνονται επίθετα:
 - i. σε **-ήθης**: ὁ, ἡ εὐήθης, τὸ εὐήθες (= ἀγαθός, ἀπλοϊκός, ἀνόητος), ὁ, ἡ χρηστοθήης, τὸ χρηστόηθες κ.ά.,
 - ii. σε **-έθης**: ὁ, ἡ εὐμεγέθης, τὸ εὐμέγεθες, ὁ, ἡ παμμεγέθης, τὸ παμμέγεθες κ.ά.,
 - iii. σε **-άντης**: ὁ, ἡ ἀνάντης, τὸ ἀναντες (= ἀνηφορικός),
ὁ, ἡ κατάντης, τὸ κάταντες (= κατηφορικός),
ὁ, ἡ προσάντης, τὸ πρόσαντες (= ἀνηφορικός, ἀπόκρημνος) κ.ά.,
 - iv. Επίσης τα επίθετα: ὁ, ἡ αὐθάδης, τὸ αὐθαδες, ὁ, ἡ αὐτάρκης, τὸ αὐταρκες κ.ά.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Τα σιγμόληκτα επίθετα της γ' κλίσης σε -ης, -ες ἔχουν θέμα σε -εσ-. Στα επίθετα αυτά:

α) η ονομαστική του ενικού του αρσενικού και του θηλυκού γένους σχηματίζεται χωρίς κατάληξη, αλλά το βραχύχρονο φωνήεν **-ε-** που είναι πριν από το χαρακτήρα εκτείνεται σε **-η-**. Όλες οι άλλες πτώσεις και των τριών γενών σχηματίζονται από το θέμα -εσ-, αλλά ο χαρακτήρας -σ- ανάμεσα στα δυο φωνήεντα αποβάλλεται, και έτσι τα δυο αυτά φωνήεντα συναιρούνται.

β) η κλητική του ενικού του αρσενικού και του θηλυκού γένους, καθώς και η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική του ενικού του ουδέτερου γένους είναι ίδιες με το θέμα (χωρίς κατάληξη)

π.χ. (ῶ) ἀληθές, τὸ ἀληθές, τὸ ἀληθές, (ῶ) ἀληθές

2. Τα βαρύτονα σιγμόληκτα επίθετα της γ' κλίσης σε -ης, -ες:

α) αν είναι υπερδισύλλαβα ανεβάζουν τον τόνο στην κλητική του ενικού αριθμού του αρσενικού και του θηλυκού γένους και στην ονομαστική, αιτιατική και κλητική του ενικού αριθμού του ουδέτερου γένους:

π.χ. ὁ, ἡ συνήθης, (ῶ) σύνηθες - τὸ σύνηθες,
ὁ, ἡ αὐθάδης, (ῶ) αὐθαδες - τὸ αὐθαδες

Εξαίρεση αποτελούν ὅσα λήγουν σε -ώδης, -ώλης, -ήρης και κλίνονται κανονικά:

π.χ. ὁ, ἡ εὐώδης, (ῶ) εὐῶδες, τὸ εὐῶδες,
ὁ, ἡ ἐξώλης, (ῶ) ἐξῶλες, τὸ ἐξῶλες,
ὁ, ἡ ποδήρης, (ῶ) ποδῆρες, τὸ ποδῆρες

β) στη γενική του πληθυντικού τονίζονται στην παραλήγουσα αντίθετα με τον κανόνα από αναλογία προς τη γενική του ενικού:

π.χ. τῶν συνήθων (ὅπως τοῦ συνήθους),
τῶν πλήρων (ὅπως τοῦ πλήρους),
τῶν εὐώδων (ὅπως τοῦ εὐώδους)